

HẬN VONG QUỐC

Có những đêm bên hiên nhà uống rượu
Ngắm trăng mờ rọi chết cõi hồn mơ
Buồn tê tái cho lòng người mất nước
Nước mắt rồi giọt lệ quấn khăn tang
Bao nhiêu năm lưu lạc xứ người
Sầu nuối tiếc những ngày xưa thân ái
Cả giang sơn mất vào tay giặc
Bao tiếng than rục lửa chôn lao tù
Một lũ lưu manh xác người tim quý
Đày đọa bao người chỉ mơ ước thẳng ngay
Dân chủ trò hề độc lập đầu môi hạnh phúc đối trá
Trời không dung đất không tha những tên cướp vô thần
Ôi nghiệt ngã bao lòng dân oan trái
Hận vong quốc nuốt hờn chôn tha hương
Bạn ta đâu hồn thiêng lạc lõng
Chơ vơ buồn trên đồi núi Bắc phiên
Khổ ải làm than cuộc đời tù ngục
Một chiều buồn nhắm mắt xuôi tay
Hồn không tan hận tụ đầy một kiếp
Sẽ có ngày ta lấy lại quê hương !

PHAN NGHĨA .